

ikke havde nogen Ret til at bebrejde mig, at jeg kom frem med et Forslag til en stykkevis Revision, efter at det ærede Medlem selv i 1891 havde ikke blot foreslaaet, men ogsaa havde den Glæde at se gennemført den største stykvisse Toldrevision, som vi endnu have kendt. Det ærede Medlem, som sidder over for mig, det ærede Medlem fra Ringkøbing Amt (S. C. Christensen) udtalte, da han havde Ordet den første Dag, at jaadanne Udtalelser af mig om den almindelige Toldrevision, som at jeg skulde have opgivet Forventningen om, i en nær Fremtid i alt Fald, at kunne naa frem til en saadan, kendte han ikke; de vare i alt Fald ikke faldne her i Salen. Det vare de heller ikke. Jeg troede imidlertid, at det ærede Medlem ogsaa gjorde sig bekendt med Udtalelser, der faldt i den anden Del af den danske Rigsdag, og hvis han havde gjort det, vilde han ogsaa vide Besked om denne Udtalelse. Udtalelsen løb bestemt nok fra min Side; Udtalelsen løb paa, at jeg i Modsigning til, hvad jeg havde udtalt i Begyndelsen af Samlingen, den Gang den store stykvisse Revision først forelaa, og hvor jeg udtalte mit Haab om, at den ogsaa skulde føre til en almindelig Revision af Toldloven, ved 1ste Behandling i Landstinget af Sufferloven — jeg tillader mig at falde den Sufferloven efter Hovedmomentet deri — mente, at skønt jeg nu havde opgivet dette Haab, og jeg endogsvil vilde sige, „at jeg nærer den Formening, at der vil hengaa mange Aar, før man kommer til en Revision af Toldloven i sin Helhed paa Grund af den store principielle Uoverensstemmelse, der er mellem Flertallet i de 2 Ting angaaende Hovedretningen, hvori den Toldrevision skal føres,“ saa vilde jeg dog ikke desto mindre anbefale det andet Ting at vedtage den stykvisse Revision af Toldloven. Det var ikke uden Hensigt, jeg den Gang brugte Udtrykket „i mange Aar“, idet dette Udtryk sluttede sig nøje til, hvad der fra den ledende Ordfører i Landstinget var udtalt under Toldlovens Behandling, nemlig at man i Flertallet i Landstinget nærrede den sikre Forventning, at dersom dette Forsøg paa at løse Opgaven og komme til en fuldstændig Revision af Toldloven ikke skulde lykkes, skønt man paa Forhaand havde opgivet en saa hetydelig ikke kompenseret Del af Toldindtægten, som Tilfældet var med et Beløb, der jo fuldt ud svarede til den gamle Krigsstat — det var ikke hans Ord, det er min Betegnelse — at dersom man altsaa ikke kom til en fuld Revision af Toldloven den Gang, saa vilde han ønske og haabe eller vente — Udtrykket hukker jeg ikke saa nøje — at man saa i en Række

af Aar lod den danske Industri være i Fred for den Forstyrrelse og for den Hindring for dens Udvikling, som et Aar efter Aar gentaget, ørkesløst eller rettere forgæves Forsøg paa at gennemføre Toldrevisionen medførte. Det var i Tilslutning dertil, at jeg med fuldt Forset brugte dette Udtryk, at der efter min Overbevisning ikke „i mange Aar“ vilde kunne være Tale om at gennemføre en almindelig Toldrevisionslov af Hensyn til den bestemte Modsigning, der var imellem Flertallet i de 2 Ting om den Retning, hvori en saadan Revision skulde føres. Nu har jeg ganske vist hørt under disse Dages Forhandling Udtalelser fra flere Sider om, at ved Behandlingen af et almindeligt Toldrevisionsforslag vilde man ingenlunde stille sig paa et Frihandelsstandpunkt, ingenlunde stille sig radikalt i denne Henseende, men man vilde tage Hensyn til de bestaaende Forhold o. s. v. Men desværre blev der rigtignok føjet til „ligesom hidtil“. Altsaa, jeg kan sige, at der antydes vel noget om, at der nu skulde være bedre Haab om at faa forliget de modsatte Ansuelser i de 2 Ting, end der var den Gang; men hvor megen Vægt jeg end lægger paa Udtalelser, saa lægger jeg dog endnu mere Vægt paa Rendsgerninger, og der skal jeg dog minde om et lille Moment, der er kommet frem under Behandlingen af dette Lovforslag. Det er de Udtalelser, der netop fra de Sider, som ønske en fuldstændig Toldrevision og ere villige til at forhandle den med Moderation, ere gjorte gældende med Hensyn til Meltolden. Der kom en Udtalelse derom i Gaar fra det ærede Medlem for Bræstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen). Jeg beklager, at jeg ikke har den Hjælp i min Replik til det ærede Medlem, som han havde i Gaar, da han svarede paa mine Udtalelser den første Dag, nemlig den at have Tidenden liggende trykt for sig; naar jeg altsaa siger, hvorledes jeg forstod denne Udtalelse, saa maa det ærede Medlem endelig ikke anholde mig, om der skulde være en lille Fejl i Udtryksmaaden. Jeg forstod den saaledes, at det ærede Medlem, selv om den foreslaaede Meltold i Kvantitet kun var en ligefrem Dækning mod den Udførselsgodtgørelse, der faktisk ydes fra Nabolandene, der have Kornetold og selvfølgelig ved Siden deraf Bestemmelser om Udførselsgodtgørelser for Kornprodukter, altsaa ogsaa for Mel, at selv om altsaa den Meltold, som der blev Tale om, kun var en ligefrem Dækning derfor, selv om den endogsvil vilde sige, at selv om den endogsvil bleb vedtagen paa Tid, saa vilde det ærede Medlem dog ikke kunne give den sin Stemme, fordi det var et lille Skridt